

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Trgovački sud u Zagrebu (Horvaatia) 28. märtsil 2019 — PARKING d.o.o. versus SAWAL d.o.o.

(kohtuasi C-267/19)

(2019/C 263/30)

Kohtumenetluse keel: horvaadi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Trgovački sud u Zagrebu

Põhikohtuasja pooled

Hageja: PARKING d.o.o.

Kostja: SAWAL d.o.o.

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artikli 6 lõikega 1 ja Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 18 on kooskõlas selline Horvaatia Vabariigis kehtestatud riigisisene õigusnorm nagu täitemenetluse seaduse (Ovršni zakon; *Narodne novine* nr 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 ja 73/17) artikkel 1, mis annab notaritele pädevuse võlgade sissenõudmiseks algdokumendi alusel, väljastades täitemääruse kui täitekorralduse ilma Horvaatia Vabariigis asuva juriidilisest isikust võlgniku sõnaselge nõusolekuta, võttes arvesse Euroopa Kohtu otsuseid kohtuasjades C-484/15 ja C-551/15?
2. Kas Euroopa Kohtu 9. märtsi 2017. aasta kohtuotsustes *Zulfikarpašić* (C-484/15, EU:C:2017:199) ja *Pula Parking* (C-551/15, EU:C:2017:193) antud tõlgendust võib kohaldada eespool esitletud kohtuasjas *Povrv-1614/2018*, mida eelotsusetaotluse esitanud kohus peab lahendama, ning täpsemalt, kas määrust nr 1215/2012 tuleb tõlgendada selliselt, et Horvaatias ei saa notareid, kes tegutsevad volituse alusel, mis neile on riigisisese õigusega antud sundtäitmise menetluses „algdokumendi“ alusel, kus täitemenetluse võlgnik on teises Euroopa Liidu liikmesriigis asuv juriidiline isik, lugeda selle määruse tähenduses „kohtuks“?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Visoki trgovački sud Republike Hrvatske (Horvaatia) 11. aprillil 2019 — Obala i lučice d.o.o. versus NLB Leasing d.o.o.

(kohtuasi C-307/19)

(2019/C 263/31)

Kohtumenetluse keel: horvaadi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Obala i lučice d.o.o.

Vastustaja: NLB Leasing d.o.o.

Eelotsuse küsimused

1. Kas notaritel on lubatud dokumente kätte toimetada vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. novembri 2007. aasta määrusele (EÜ) nr 1393/2007⁽¹⁾ kohtu- ja kohtuväliste dokumentide liikmesriikides kättetoimetamise kohta tsiviil- ja kaubandus- asjades, kui nad teatavad oma otsustest asjades, milles ei ole kohaldatav määrus nr 1215/2012⁽²⁾, võttes arvesse, et Horvaatias ei kuulu notarid, kui nad tegutsevad neile riigisisese õigusega antud pädevuse piires „algdokumendi“ alusel sundtäitmise menetlustes, määruse nr 1215/2012 tähenduses mõiste „kohus“ alla? Kas notarid — kuna nad ei kuulu määruses nr 1215/2012 osutatud mõiste „kohus“ alla — võivad neile riigisisese õigusega antud pädevuse piires tegutsedes „algdokumendi“ alusel sundtäitmise menetluses kohaldada määruses (EÜ) nr 1393/2007 sätestatud dokumentide kättetoimetamise eeskirju?
2. Kas tänaval ja avalikul teel kohas parkimist, kui õigus tasu nõuda on ette nähtud liiklusohutuse seaduses (Zakon o sigurnosti prometa na cestama) ja õigusnormides, mis käsitlevad kohaliku omavalitsuse tegevuse teostamist avalikele võimuorganitele omase tegevusena, võib pidada kuuluvaks tsiviilasjade hulka Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1215/2012 (kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandus- asjades (uuesti sõnastatud)) tähenduses, mis reguleerib kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise küsimust tsiviil- ja kaubandus- asjades, eriti arvestades, et kui tõendatakse, et sõiduk on pargitud ilma parkimispiletiga või kehtetu parkimispiletiga, tekib viivitamatult selle sõiduki eest parkimise päevapileti maksmise kohustus, nagu oleks sõiduk pargitud terve päev, olenemata parkimiskoha kasutamise täpsest kestusest, nii et selle päevapileti sissenõudmine on karistusliku iseloomuga, kusjuures olgu täpsustatud, et mõnes liikmesriigis peetakse sellist parkimist liiklusreeglite rikkumiseks?
3. Kas eespool nimetatud kohtuvaidlustes seoses tänaval ja avalikul teel parkimisega, kui tasu nõudmise õigus on ette nähtud liiklusohutuse seaduses ja õigusnormides, mis käsitlevad kohaliku omavalitsuse tegevuse teostamist avalikele võimuorganitele omase tegevusena, võivad kohtud vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. novembri 2007. aasta määrusele (EÜ) nr 1393/2007 kohtu- ja kohtuväliste dokumentide liikmesriikides kättetoimetamise kohta tsiviil- ja kaubandus- asjades kostjatele dokumente kätte toimetada teises liikmesriigis?

Kui eespool esitatud küsimuste põhjal tuvastatakse, et seda tüüpi parkimine kuulub tsiviilasjade hulka, esitatakse järgmised lisaküsimused:

4. Käesolevas kohtuasjas eeldatakse, et selle parkimise kohta tänaval horisontaalselt ja/või vertikaalselt tähistatud kohas sõlmitakse leping, see tähendab leping loetakse sõlmituks parkimise teel ning et juhul, kui hinda ei maksta parkimise tunnitasu järgi, tuleb maksta päevapileti tasu. Seepärast tekib küsimus, kas see parkimise kohta lepingu sõlmimise ja — juhul kui parkimispiletit ei osteta parkimise tunnitasu järgi või kui ostetud pileti kestus lõpeb — päevapileti hinna maksmisega nõustumise eeldus on vastuolus Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 56 ja Euroopa Liidu õigustiku ülejäänud sätetes ette nähtud teenuste osutamise põhisätetega.
5. Käesolevas kohtuasjas leidis parkimine aset Zadaris ja seega on olemas seos selle lepingu ja Horvaatia kohtute vahel, kuid kas see parkimine on „teenus“ vastavalt määruse (EL) nr 1215/2012 artikli 7 lõikele 1, arvestades, et teenuse mõiste eeldab, et teenust osutav pool teostab konkreetset tegevust, st et ta teostab seda tegevust tasu eest, ja sellest tulenevalt tekib küsimus, kas apellandi tegevus on piisav selleks, et seda pidada teenuseks? Kui Horvaatia kohtutel ei ole määruse (EL) nr 1215/2012 artikli 7 lõike 1 alusel valikulist kohtualluvust, siis on kohtuasja menetlema pädev vastustaja alalise elukoha järgne kohus.
6. Kas parkimist tänaval ja avalikul teel saab juhul, kui õigus tasu nõuda on ette nähtud liiklusohutuse seaduses ja õigusnormides, mis käsitlevad kohaliku omavalitsuse tegevuse teostamist avalikele võimuorganitele omase tegevusena, ning tasu nõutakse päeva jooksul ainult kindlaksmääratud ajavahemikul, käsitada määruse (EL) nr 1215/2012 artikli 24 lõike 1 alusel kinnisasja rendi lepinguna?

7. Kui käesolevas kohtuasjas ei saa kohaldada eespool nimetatud eeldust, et see parkimine tähendas lepingu sõlmimist (neljas eelotsuse küsimus), siis kas seda tüüpi parkimist, mille alusel tuleneb pädevus parkimistasu nõudmise asjas liiklusohutuse seadusest ja milles on ette nähtud päevapileti maksmine, kui ei maksta ette parkimiskoha kasutamise piletit tunni kaupa või kui kestus, mille kohta on pilet ostetud, on lõppenud, võib käsitada lepinguvälise kahju asjana määruse (EL) nr 1215/2012 artikli 7 lõike 2 tähenduses?
8. Käesolevas kohtuasjas toimus parkimine enne Horvaatia Vabariigi ühinemist Euroopa Liiduga, täpsemalt 30. juunil 2012 kell 13:02. Seega tekib küsimus, kas käesolevas kohtuasjas on kohaldatavad kohaldatavad õigust käsitlevad määrused, nimelt määrus nr 593/2008⁽³⁾ või määrus nr 864/2007⁽⁴⁾, arvestades nende ajalist kehtivust.

Kui Euroopa Liidu Kohus on pädev vastama materiaaõiguse kohaldamise kohta, esitatakse järgmine küsimus:

9. Kas parkimise kohta lepingu sõlmimise ja — juhul kui parkimispiletit ei osteta parkimise tunnitasu järgi või kui ostetud pileti kestus lõpeb — päevapileti hinna maksimisega nõustumise eeldus, olenemata sellest, kas sõiduki omanik on füüsiline või juriidiline isik, on vastuolus ETL artiklis 56 ja Euroopa Liidu õigustiku ülejäänud sätetes ette nähtud teenuste osutamise põhisätetega? Teisisõnu, kas seoses materiaaõiguse kindlaksmääramisega võib käesolevas kohtuasjas kohaldada määruse nr 593/2008 artikli 4 sätteid (teades, et toimikus ei ole tõendeid selle kohta, et pooled on kohaldatava õiguse suhtes kokkuleppele jõudnud)?
- Kui leitakse, et tegu on lepinguga, siis kas käesolevas kohtuasjas on tegemist teenuslepinguga, st kas seda parkimislepingut võib pidada teenuseks määruse nr 593/2008 artikli 4 lõike 1 punkti b tähenduses?
- Täiendava võimalusena: kas seda parkimist võiks pidada rendilepinguks vastavalt määruse nr 593/2008 artikli 4 lõike 1 punktile c?
- Täiendava võimalusena: kui sellele parkimisele on kohaldatav määruse nr 593/2008 artikli 4 lõige 2, tekib küsimus, mis on käesolevas kohtuasjas iseloomulik sooritus, arvestades, et apellant sisuliselt ainult märgib parkimisala tänavale ja nõuab parkimise eest tasu, samas kui vastustaja pargib ja maksab parkimise eest. Kui nimelt iseloomulikuks soorituseks loetakse apellandipoolset sooritust, siis oleks kohaldatav Horvaatia õigus, kuid kui iseloomulik sooritus on vastustajapoolne sooritus, siis oleks kohaldatav Sloveenia õigus. Kuna aga õigust parkimise eest tasu nõuda on antud juhul reguleeritud Horvaatia õigusega, millega on leping seega tihedamalt seotud, siis kas võib siiski käesolevas kohtuasjas lisaks kohaldada määruse nr 593/2008 artikli 4 lõiget [3]?
- Kui leitakse, et tegemist on määruses nr 864/2007 osutatud lepinguvälise võlasuhtega, siis kas seda lepinguvälist võlasuhtet võib käsitada kahjuna, nii et kohaldatav õigus määrataks kindlaks vastavalt määruse nr 864/2007 artikli 4 lõikele 1?
- Kas teise võimalusena võiks seda tüüpi parkimist käsitada alusetu rikastumisena, nii et kohaldatav õigus määrataks kindlaks vastavalt määruse nr 864/2007 artikli 10 lõikele 1?
- Kas täiendava võimalusena võiks seda tüüpi parkimist käsitada käsundita asjaajamisena, nii et kohaldatav õigus määrataks kindlaks vastavalt määruse nr 864/2007 artikli 11 lõikele 1?
- Kas täiendava võimalusena võiks seda tüüpi parkimist pidada vastustaja vastutuseks *culpa in contrahendo* tõttu, nii et kohaldatav õigus määrataks kindlaks vastavalt määruse nr 864/2007 artikli 12 lõikele 1?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. novembri 2007. aasta määrus (EÜ) nr 1393/2007 kohtu- ja kohtuväliste dokumentide liikmesriikides kätetoimetamise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (dokumentide kätetoimetamine), millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1348/2000 (ELT 2007, L 324, lk 79).

(²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määrus (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (ELT 2012, L 351, lk 1).

(³) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta määrus (EÜ) nr 593/2008 lepinguliste võlasuhte suhtes kohaldatava õiguse kohta (Rooma I) (ELT 2008, L 177, lk 6).

(⁴) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. juuli 2007. aasta määrus (EÜ) nr 864/2007 lepinguväliste võlasuhte suhtes kohaldatava õiguse kohta (Rooma II) (ELT 2007, L 199, lk 40).